

NEURO FLITS

Editie 5
2024

Mini magazine

Neuro Toxic News

Lees ook de Neuro Toxic News! Het minimagazine van de Neuro Toxicity Research Foundation. Hierin vertellen we alles over het onderzoek naar het Aerotoxic Syndroom.

Direct doneren?
Dat kan via de
QR-code.

neurotoxicityresearch.org

Zonder helm niet op de fatbike!

Het staat bijna dagelijks in de krant: het zoveelste ongeluk met een fatbike. Bij de ongelukken zijn vaak tieners betrokken. Dat heeft alles te maken met het brein van deze jongeren dat nog niet volledig is ontwikkeld. En het treurige gevolg van de ongelukken is dat dat brein onherstelbaar beschadigd kan raken.

De Telegraaf schreef begin juni het volgende: “Het aantal mensen dat op de spoedeisende hulp belandt na een ongeval met een fatbike stijgt explosief. Als de trend doorzet, is het aantal geregistreerde gewonden in twee jaar tijd verveertenvoudigd. In veel gevallen gaat het om kinderen of tieners die opvallend vaak hersenletsel oplopen.”

Onvoldoende coördinatie

Dat juist deze jonge groep het vaakst betrokken is bij de ongelukken met de fatbike is niet gek. Los van het feit dat de fatbike razend populair is onder jongeren, is daar een fysieke oorzaak voor aan te wijzen. Deze leeftijdsgroep heeft een brein dat nog niet volledig is ontwikkeld. Daardoor heeft deze groep nog niet voldoende coördinatie om een dusdanig snel vervoermiddel te besturen en tegelijkertijd goed in te schatten hoe de rest van het verkeer en de voetgangers zich beweegt.

Geen helm = hersenschade

Dat de jongeren die bij de ongelukken betrokken zijn dusdanig gewond raken dat zij op de spoedeisende hulp terechtkomen, ligt voor de hand. De elektrische fatbikes kunnen van origine al een flinke snelheid bereiken. Tel daarbij op dat veel bezitters er plezier uithalen de fatbike op te voeren. Dan kan zo'n fiets zomaar een snelheid van 45 kilometer per uur bereiken. Ga je met die snelheid onderuit, zonder dat je een goede fietshelm draagt, dan is het leed niet te overzien. Hersenletsel is daardoor een veelvoorkomend gevolg van een valpartij met de fatbike. Een jong brein dat zich nog verder had moeten ontwikkelen, raakt voorgoed beschadigd.

Ons pleidooi

We pleiten dan ook voor twee dingen:

- 1 Laat voor de fatbike dezelfde regels gelden als voor de scooter: een leeftijdsgrens vanaf 16 jaar.
- 2 Laat voor de bezitters van een fatbike (jong en oud!) een helmplicht ingaan.

Alles, om de hersenen te beschermen!

**Functioneel
Neurologisch
Instituut**

Rinske ging o.a. in de zuurstofcent

“Ik kan weer leven in plaats van overleven”

Dat de darmproblemen die in haar jeugd al ontstonden, zouden leiden tot de neurologische klachten die ze jaren later had, had Rinske nooit gedacht. Dat ze voor het grootste deel van die klachten af zou worden geholpen door het Functioneel Neurologisch Instituut in Lisse eigenlijk ook niet. Maar nu is ze maar wat blij met het resultaat!

15 jaar oud was ze, toen Rinske voor het eerst buikklachten kreeg. “Ik dacht eerst dat de buikpijn door de menstruatie kwam. Omdat de pijn maar niet overging, ben ik naar de huisarts gegaan. Die gaf me in eerste instantie de pil en toen dat niet hielp een spiraaltje. Dat gaf helaas geen enkele verbetering. Ik kreeg zelf meer en meer het idee dat mijn klachten met mijn voeding te maken hadden. Als ik ’s ochtends opstond, was er namelijk niets aan de hand, maar zodra ik iets had gegeten, stak de pijn weer de kop op. En dus probeerde ik allerlei diëten, van paleo tot koolhydraatarm en glutenvrij. Ook dat hielp niet. De artsen speelden uiteindelijk de kaart van de prikkelbare darm. Toen ik vroeg wat dat dan was, was het antwoord dat mijn darm gewoon wat gevoeliger was. Ik was nog jong, inmiddels twintig, dus ik moest het maar de tijd geven en ermee leren leven.”

Bye bye buikklachten

Rinske wisselt van huisarts en treft een nieuwe arts die ook orthomoleculair therapeut is. Deze arts deed meer onderzoeken en daar kwamen verschillende allergieën uit. “We ontdekten dat ik geen gluten, eieren en paranoten moet eten en dat ik de melk en de suikers ook beter kan laten staan. Doordat ik die jarenlang wel had gegeten had ik een lekkende darm ontwikkeld. Stoppen met deze voedingsmiddelen hielp! Mijn buikklachten verdwenen. Wat bleef waren de andere klachten die ik door de jaren heen had ontwikkeld. Migraine, lage weerstand, eczeem, overgevoeligheid voor prikkels zoals geluiden, maar ook hersenmist en extreme vermoeidheid. Ik sliep minimaal 14 uur per dag. Daar hadden de artsen zo hun ideeën over en ze schreven me antidepressiva voor en een psycholoog. Hoewel ik me niet in de diagnose herkende, heb ik het advies opgevolgd. Het zorgde helaas niet voor een oplossing, mijn klachten verergerden vooral. Ik voelde me totaal onbegrepen.”

Snel overprikkeld

Rinske was accountmanager, maar kreeg steeds meer moeite om haar werk uit te voeren. “Als ik op kantoor zat en de radio stond aan, kon ik me al slecht concentreren. Als dan ook nog een collega naast me aan de telefoon zat, was het klaar. Thuis zette ik geen radio aan, tv-kijken deed ik niet meer en zelfs het getik van de klok kon ik niet verdragen. Netwerkborrels waren al helemaal uit den

“Als ik boodschappen had gedaan, moest ik weer een paar uur slapen”

boze. Op de weg veroorzaakte ik steeds meer auto-ongelukken. Als ik snelheid maakte, kon ik de informatie niet tijdig verwerken, waardoor ik steeds te laat reageerde, hierdoor ben ik o.a. op een file ingereden. Als accountmanager reed ik 50.000 kilometer per jaar. Dat kon gewoon niet meer. Ik had geen energie om mijn vriendinnen te zien, ik kon er niet bij zijn op moederdag en zelfs het bruiloftsfeest van mijn zus heb ik moeten missen, omdat ik de prikkels niet kon verwerken.”

Het verband tussen de klachten

Als Rinske een jaar in de ziektewet zit, krijgt ze de tip eens langs te gaan bij het Functioneel Neurologisch Instituut in Lisse. “Ik was niet meteen enthousiast. Ik vond het duur, want de behandelingen worden niet vergoed door de zorgverzekering. Bovendien had ik nog niet alle opties uit het reguliere circuit geprobeerd. Maar gezien de ernst van mijn klachten en de wachttijden in de reguliere zorg heb ik toch een afspraak gemaakt voor een intakegesprek. Daar ging een wereld voor me open. Meneer Van der Kuil heeft zoveel kennis, hij kon direct allerlei verbanden leggen. Hij vertelde me dat de problemen die ik in mijn darmen heb gehad, problemen in mijn hersenen kunnen veroorzaken. Vervolgens is hij gaan onderzoeken of dat daadwerkelijk het geval was. Uit die onderzoeken kwam dat ik allerlei kleine ontstekingen in mijn hersenen had. Meneer Van der Kuil vertelde me dat hij ervan overtuigd was dat hij minstens 50% van mijn klachten zou kunnen verhelpen. Ik moet eerlijk zeggen dat ik wat sceptisch was, ik had al zoveel geprobeerd.”

“Door mijn overprikkeling en extreme vermoeidheid kon ik niet meer normaal functioneren”

Sessies in de zuurstoftent

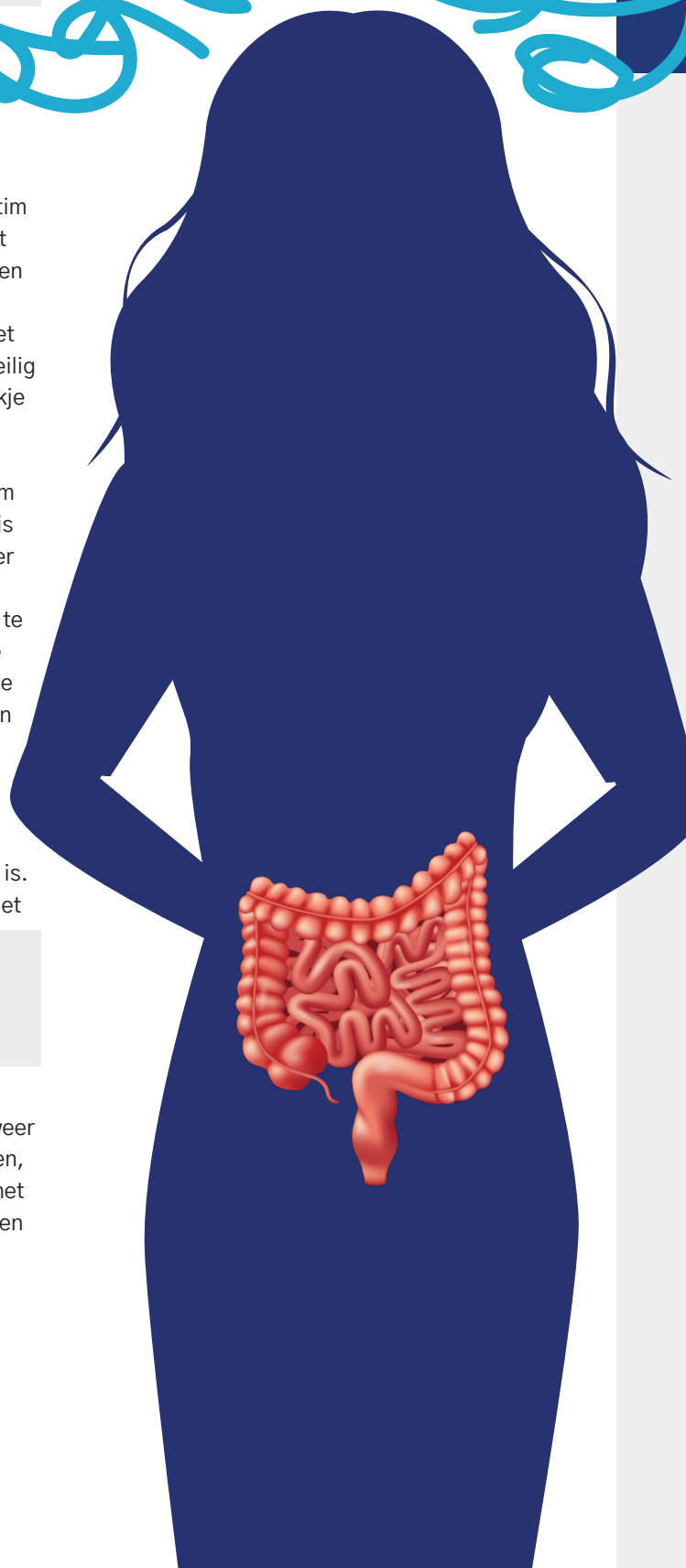
De behandelingen bestonden uit verschillende oefeningen, de Gyrostim en de HBOT – de hyperbare zuurstoftent. “Ik ben voor het hele pakket gegaan. De HBOT vond ik wel spannend, tot iemand zei: ‘jouw klachten zijn zoveel erger dan twee uurtjes in de zuurstoftent liggen’. Hij had gelijk. Bovendien kwamen de medewerkers steeds weer kijken hoe het met me ging, ik werd goed gemonitord, waardoor ik me ontzettend veilig voelde. Vanaf de vierde sessie zette de verbetering in. Na een bezoekje aan de supermarkt kon ik ineens nog even lunchen. Voorheen sliep ik zo een paar uur als ik boodschappen had gedaan. Ik kon weer even televisiekijken of een boek lezen. Of zomaar naar mijn ouders gaan om iets te drinken, zonder dat ik daarna helemaal van de kaart was. Dat is zo lang ondenkbaar geweest.” Rinske’s klachten namen meer en meer af. “Uiteindelijk hebben we ervoor gekozen mijn hersenen nog een extra ‘boost’ te geven, door een korte periode alleen gezonde vetten te eten en koolhydraten te vermijden. Doordat mijn hersenen dankzij de behandelingen in de HBOT meer zuurstof hadden gekregen, kregen ze ook meer kans op herstel. Deze boost zou net dat laatste zetje kunnen geven.”

Op eigen kracht verder

De 50% van de klachten die hopelijk zouden verdwijnen, bleek laag ingeschat te zijn. Rinske vertelt dat ze al voor zeker 80% klachtenvrij is. “Ik heb 10 behandelingen gekregen en heb die boost gedaan. Nu is het

“Tachtig procent van mijn klachten is nu verdwenen”

aan mijn lichaam om zichzelf verder te genezen. Maar deze 80% is al ongelooflijk. Ik kan weer gaan leven, in plaats van overleven. Ik doe weer leuke dingen, spreek met vriendinnen af, ga naar familiegelegenheden, ik kan echt weer genieten. En ik ben voorzichtig weer naar werk aan het kijken. Dat is nu mijn grootste wens: dat ik een normaal leven kan leven en weer aan het werk kan.”

Hoe kan een lekkende darm tot neurologische problemen leiden?

Bij een lekkende darm (leaky gut syndrome) zijn de zogenaamde schuifdeurtjes (tight junctions) van de darmwand te veel opengezet of beschadigd. De darm is hierdoor verhoogd doorlaatbaar geworden. Het gevolg is dat er een grotere kans is dat ongewenste stoffen de bloedbaan in sijpelen, die normaliter via de ontlasting het lichaam zouden moeten verlaten of nog niet klaar zijn om te worden opgenomen. Bij ongewenste stoffen kun je denken aan onverteerde voedselresten, gifstoffen, bacteriën, virussen en andere ziekteverwekkers.

Als er te vaak ongewenste stoffen de bloedbaan inkomen, is het gevolg dat het immuunsysteem vaker in actie moet komen. Dit komt omdat het immuunsysteem deze ongewenste stoffen als vijand kan zien. Als gevolg kan er een ontstekingsreactie ontstaan, waardoor klachten zich kunnen ontwikkelen of kunnen verergeren. Dit gebeurt ook wanneer deze stoffen via de bloedbaan de hersenen passeren. Daardoor kunnen er ontstekingen in de hersenen ontstaan, met allerlei neurologische klachten als gevolg.

Ondersteunend supplement MGX-VH7

Rinske is op dit moment klaar met de behandelingen bij Functioneel Neurologisch Instituut. Vanaf hier moet haar lichaam zelf de resterende klachten kunnen verhelpen. Daarbij heeft ze enkel nog wat ondersteuning door middel van het voedingsmiddel MGX-VH7.

Dit is een uniek supplement voor de vrouw dat vaak bij menstruele, menopauzale en hormonale klachten wordt ingezet.

MGX-VH7 is een 100% ongeraffineerde vlaszaadolie met een zeer hoge hoeveelheid aan: Lignanen, Isoflavonen, Saponinen. Deze actieve ingrediënten zijn krachtige antioxidanten met een ondersteunende werking op de hormooncel receptoren.

De Omega-vetzuren in MGX-VH7 zijn een belangrijke voorwaarde voor het onderhoud van ons hormoonstelsel en de daarmee samenhangende regelmaat van de menstruatiecyclus.

Daarnaast worden deze vetzuren in verband gebracht met de ondersteuning van onze hersenfunctie en gezond hart. Rinske krijgt dit supplement om juist het herstel van de hersenfunctie nog wat meer te ondersteunen.

“Hij was te zwak om de trap af te lopen”

Corstian (12) kreeg een streptokokkeninfectie en Covid

Van een jonge jongen die graag op het voetbalveldje rondrende, veranderde Corstian in een jongen die niet meer in staat was zelfstandig zijn bed uit te komen. Wat dat veroorzaakte? Onder andere een combinatie van Covid en een streptokokkeninfectie. Zijn moeder vertelt hoe het Functioneel Neurologisch Instituut, Lisse, hielp om Corstian weer op de been te krijgen.

Carolien: “Corstian zat net op de middelbare school, toen hij in 2022 Covid opliep. Ik maakte me wel wat zorgen. Hij had benauwdheidsklachten en kreeg er door de Covid hoge koorts bij. Eigenlijk liep hij al een tijdje te tobben. Een paar jaar eerder kreeg hij een infectie aan zijn voet. Er werd gedacht aan krentenbaard, maar niemand wist het zeker. Na een antibioticakuur trok dat weg, maar eigenlijk is hij daar nooit helemaal van opgeknapt.”

Weggestuurd door de kinderarts

“Direct daarna begon de Covid-periode. Corstians klachten als hoofdpijn, duizeligheid en buikpijn, werden toegewezen aan de veranderde omstandigheden. ‘Hij kan er gewoon niet tegen om thuis te zitten’, kregen we te horen. Ik vertrouwde het niet. Als hij met vriendjes speelde, kwam hij als eerste het zwembadje uit of hoorde ik hem zeggen ‘voetbal jij nog maar even door, ik ga even zitten’. Zo kende ik hem helemaal niet. Begin 2022, dus nog voordat hij Covid kreeg, kreeg hij ineens hartritmestoornissen. Ook nu wisten de artsen niet zo goed wat ze ermee aan moesten. Ze zagen wel dat het niet goed was, maar zeiden opnieuw dat het psychisch was. Vlak voor de zomervakantie vonden die hartritmestoornissen zo’n drie tot vier keer per dag plaats, maar de kindercardioloog zei dat we het nog maar een half jaartje moesten aankijken. Dat ging me te ver. Toen zijn we naar een kindercardioloog in Gent gegaan. Die zag ook dat er wel iets aan de hand was, maar hij kon niet ontdekken waar het vandaan kwam. Wel kreeg Corstian een medicijn, omdat die arts hem nog een fijne vakantie gunde.”

‘Zijn klachten zouden allemaal psychisch zijn. Zelfs de hartritmestoornissen’

Antistoffen voor streptokokken

Nadat Corstian Covid kreeg werd zijn bloed nog eens onderzocht. “Toen ontdekten de artsen dat de antistoffen voor streptokokken erg verhoogd waren. Daarop volgde nog een antibioticakuur, met als gevolg dat de hartritmestoornissen verdwenen! Toch werd Corstian niet meer fit. De vermoeidheid werd erger en erger, helemaal toen hij in korte tijd nog een paar keer griep kreeg. “Na een griep in december 2022 en januari 2023, was naar school gaan er maandenlang niet bij. Dit herhaalde zich in november 2023 en januari 2024. ’s Ochtends was hij te zwak om zelf uit bed te komen en de trap af te gaan. We moesten hem dragen. Hij lag veel op de bank, speelde digitaal schaken, gaf de kippen eten en wandelde verplicht met mij een rondje. Dat laatste stelde niet veel voor, als het 200 meter was, was het veel. Rond vier uur ’s middags was hij helemaal op. Na het avondeten eten ging hij direct naar bed.”

Vijf minuten fietsen, drie weken bijkomen

Begin 2024 heeft Corstian nog een afspraak in een ziekenhuis in Utrecht. Daar ontstaat het vermoeden dat hij het chronische vermoeidheid syndroom heeft. “We schoten er niets mee op. Om Corstian weer op de been te krijgen, wilden we hem mee laten doen aan revalidatieprogramma’s. Maar voor het ene programma was hij te ziek, en voor het andere was het niet erg genoeg. We besloten in elk geval een inspanningstest in Utrecht te doen. Voor ons is dat twee uur rijden. In Utrecht heeft hij vijf minuten op een hometrainer gezeten met alle toeters en bellen eraan, zodat de artsen konden meten wat er in zijn lijf gebeurde. Alleen daarvan moest hij drie weken bijkomen. Het was om moedeloos van te worden.”

‘Ineens sprong hij weer op zijn fiets om de brandweer achterna te gaan’

Intake bij het FNI

De verandering kwam in april 2024. “Ik las in een tijdschrift een stuk over het Functioneel Neurologisch Instituut en de zuurstofbehandeling die ze geven. Dat sprak me aan. Mijn broer is in het ziekenhuis behandeld met hyperbare zuurstoftherapie, nadat hij Post Covid kreeg, dus ik wist wat het kon doen. Ik besloot het FNI te bellen en te vragen wat zij voor Corstian konden doen. We maakten een afspraak voor de intake en besloten voor een paar behandelingen te gaan. Er werden verschillende dingen ontdekt. Corstians nek zat vast, en het leek wel alsof een deel van zijn hersenen stillag. Bovendien was zijn zicht aan de zijkant beperkt tot 30 procent en ging er onvoldoende zuurstof naar zijn cellen. Corstian was van zijn stuk toen hij hoorde wat er allemaal mankeerde. Dat is ook niet niks. Om wat beter in zijn vel te zitten, kreeg hij het supplement Serotax mee en de voedingssupplementen B11 en B12, om zijn lijf te ondersteunen het ijzertekort aan te vullen.

‘Corstians klacht over de zuurstoftent? Dat zijn boek te dun was geweest!’

Lekker lezen in de zuurstoftent

De behandelingen van Corstian bij het FNI bestonden uit verschillende onderdelen, waaronder de zuurstoftent. “De eerste keer dat hij daarin ging, was wel spannend, maar hij had een boek meegenomen en dat is hij heerlijk gaan lezen terwijl hij in de tent lag. Zijn enige klacht na afloop was dat het boek te dun was! Eenmaal thuis heeft hij direct een dikker boek klaargelegd voor de volgende behandeling. Na de vierde of vijfde behandeling begon ik verschil te zien. Hij kon meer prikkels verdragen en ineens liep hij weer op het speelveldje bij de buurkinderen. Sterker nog, toen hij de sirene hoorde van de brandweer pakte hij zijn fiets en ging hij er achteraan.”

Op de fiets naar school

“Nu moet ik er gewoon aan wennen dat we weer veel meer kunnen. Dat we daadwerkelijk een dagje weg kunnen, naar het bos bijvoorbeeld. Na de meivakantie is hij het naar school gaan gaan opbouwen met twee uurtjes per dag. Eerst bracht ik hem met de auto. Na twee weken is Corstian een keer op de fiets gegaan, om op school 1 lesuur te volgen. Hij zag er best tegenop, maar eenmaal thuisgekomen zei hij, ‘dit ga ik elke dag doen!’ De laatste week voor de zomervakantie wilde hij zelfs weer hele dagen naar school. Alleen de gymles sloeg hij nog over. Nu hoop ik dat hij weer helemaal de oude kan worden.”